

Fig. 1. *Beflijster* ♂ in tuin te Bennekom.

Tot voor kort kenden wij de *Beflijster* alleen als schuw, zoals ook Voous vermeldt, tot zeer schuw. Deze gedragstrek was door Wageningse vogelvrienden ook in broedgebieden opgemerkt, o.a. door Ir. J. J. F. E. de Wilde, die de soort in de Pyreneeën en Noorwegen kon waarnemen. In laatstgenoemd land was het tamme gedrag van Koperwieken en Kramsvogels, die er de menselijke bewoning geenszins schuwen, opvallend tegengesteld. Dr. W. H. van Dobben herinnert zich echter bij een Oostenrijks hotel (om precies te zijn: in Enzingerboden) een man *Beflijster* gezien te hebben, die er als een Merel-man bij huis zijn vliegvlugge jongen voerde. Dit was beneden de boomgrens, waarboven de *Beflijster*, zoals gewoonlijk, schuw waren.

Van laatstgenoemde waarneming waren we echter onkundig, toen we op 24 oktober laatstleden door Mevr. N. W. van Itallie-Mac Gillavry uit Bennekom opgebeld werden met de opgetogen mededeling, dat een *Beflijster* rustig wormen zocht op het gazon van haar tuin. We gingen er ijlings heen en konden de vogel, misschien een nog jonge man, gemakkelijk vanuit het huis fotograferen tijdens de nog steeds niet beëindigde wormen-maaltijd. De *Beflijster*, die vlak voor de ramen langs liep, trok zich hierbij niets van ons aan. Dat deed hij wel een beetje van een paar Merels, die het hem bij tussenpozen trachtten lastig te maken; bang uitgevallen bleek hij allesbehalve. Na de flinke portie wormen at hij rustig wat fruit toe in de vorm van bessen van een metershoge Rotsmispel (*Cotoneaster salicifolia floccosa*) en nam toen een korte middagrast. Tijdelijk in de tuin

van de buurvrouw, die mede van het schouwspel genoot, werd hij vandaar verjaagd door de Merels, die daar vermoedelijk het hart van hun territorium hadden en zich beiden fel op hem stortten. Al met al een echt Merel-gedoe, ook van de *Beflijster*, in een tijd, waarin de Merels, al paraderend, weer druk doende zijn hun territoer af te bakenen. Werkzaamheden van de tuinman in de namiddag betekenden het einde van het merkwaardige verblijf, dat aanleiding gaf tot dit stukje.

Dat de Merels niet alleen soortgenoten, maar ook andere lijsterachtigen, uit hun gebiedje trachten te verdrijven, is overigens niets bijzonders. De zwakkere Zanglijsters ondergaan wel heel gemakkelijk dit lot. Evenals voor de Mezen, waaronder de Koolmees zowel 's winters als in het broedseizoen andere gegadigde mezesorten verjaagt, zowel van het voer als van de nestkast, geldt kennelijk ook voor de lijsters het menselijke ervaringsgezegde, dat men het van zijn familie niet hebben moet!

Intussen doemt bij ons de veronderstelling op, dat de *Beflijster*, althans in lagere gedeelten van zijn broedgebied, bezig is toenadering tot de mens te zoeken. In de noordelijke helft van Europa zal die hem daarbij zonder redenen van eigenbaat zonder twijfel gaarne ter wille zijn. Voor de opvallende, zeer ver gaande aanpassing van de naverwante Merel aan de menselijke samenleving zij verwezen naar D. L. N., 1966: 285.

Wageningen,

Prof. Dr. D. M. DE VRIES,
G. DE VRIES-SMEENK.

Fig. 2. De *Beflijster* uit fig. 1, sterker vergroot; de witte borstleuk is nu duidelijk zichtbaar.